

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 893/2016
20.07.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић-Дичић, Горана Чавлине и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету осумњичених В.В. и др., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених В.В. и Б.Б. поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кпп 67/16 од 17.06.2016. године и Вишег суда у Новом Саду Кв 580/16 од 24.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 20.07.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца осумњичених В.В. и Б.Б., адв. Г.Р., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кпп 67/16 од 17.06.2016. године и Вишег суда у Новом Саду Кв 580/16 од 24.06.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кпп 67/16 од 17.06.2016. године, према осумњиченима В.В., Б.Б., Т.Ј. и П.П., одређен је притвор и то према осумњиченом Б.Б. по основу члана 211. став 1. тачка 2) и 3) ЗПП, а према осумњиченима В.В., Т.Ј. и П.П., на основу члана 211. став 1. тачка 3) ЗПП, и одређено да се према осумњиченом В.В. и Б.Б. има рачунати од 09.06.2016. године од 23,00 часова, осумњиченом Т.Ј. од 09.06.2016. године од 22,30 часова а осумњиченом П.П. од 10.06.2016. године од 00,30 часова, па по овом решењу притвор може трајати најдуже 30 дана тј. осумњиченом В.В., Б.Б., Т.Ј., најдуже до 09.07.2016. године, а осумњиченом П.П. најдуже до 10.07.2016. године.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв 580/16 од 24.06.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца осумњичених В.В., Б.Б., Т.Ј. и П.П., изјављене против решења судије за претходни поступак Кпп 67/16 од 17.06.2016. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац осумњичених В.В. и Б.Б., адв. Г.Р., поднео је захтев за заштиту законитости са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијана решења као и притвор према осумњиченима В.В. и Б.Б.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осумњичених В.В. и Б.Б., адв. Г.Р., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је, да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог законика, прописаних у члану 74. члану 438. став 1. тачка 1) и 4) тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац осумњичених В.В. и Б.Б., у поднетом захтеву не опредељује конкретно учињену повреду закона, с тим што у образложењу захтева наводи да другостепени суд у свом решењу није дао разлоге за постојање основане сумње да су осумњичени извршили кривично дело које им се ставља на терет, а да је постојање основане сумње разлог за одређивање притвора у смислу члана 211. став 1. ЗКП, из чега произилази да се у захтеву за заштиту законитости указује на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Надаље, у образложењу захтева се наводи да у побијаном решењу првостепени суд није навео ваљане доказе из којих би произашла основана сумња да су осумњичени В.В. и Б.Б., извршили кривично дело које им се ставља на терет и то у односу на наредбу о спровођењу истраге, кривичну пријаву, извод из казнене евиденције, потврду о привремено одузетим предметима и записник о физичко-хемијском вештачењу, из чега произилази да се захтевом оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и погрешна оцена доказа, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца осумњичених В.В. и Б.Б., адв. Г.Р., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у

вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.